

duktive Midler, som Landbruget raader over. Det danske Landbrug staar i Øjeblikket med Produktionsmuligheder og Udviklingsmuligheder og Afsætningsmuligheder, som gør det, ikke til noget enestaaende i hele Verden, men som giver det en Fløjstilling i Sammenligning med Landbruget hele Verden over, og det anerkendes af Udlændinge, der kommer hertil. Det, der er i Vejen for det danske Landbrug, og det, som er Krisens Aarsager, er dette, at vi fortsætter med at opretholde baade Driftsomkostninger og offentlige Byrder paa dette Erhverv, som gør selve Produktionen saa kostbar, at vi ikke kan sælge den med Rentabilitet, og saa længe vi ikke vil erkende det, kan vi gøre, hvad vi vil, med kunstige Laanefondsforanstaltninger, saa faar vi aldrig Landbruget paa Fode igen. Der er ikke andet i Vejen end det, jeg her har nævnt.

Naar det ærede Medlem Hr. Zahle i en en passant Bemærkning, selv om han ikke vilde udtale sig direkte mod Skattelettelser, for nylig sagde: Hvis vi letter Skatten og derved formindsker den Skattebyrde, der hviler paa Landbruget, og den Skatteprioritet, der er sat ind foran, saa medfører det kun, at disse Mennesker laaner saa meget mere, saa vidner dette om et Sortsyn hos det ærede Medlem. Thi saa er der næsten intet at gøre, saa kan det heller ikke nytte noget at faa en Gældsordning, idet disse Mennesker saa igen laaner saa meget mere. Men saadan er Forholdet nu heller ikke. Betragter man Forholdet, som det i Virkeligheden er, vil man se, at der intet er i Vejen, og at der ingen Grund er til en Landbrugskrise her i Landet, hvis vi blot vilde respektere den stedfundne Kronestigning og indrette det offentlige og de private Erhvervs Udgifter i Overensstemmelse med den Kronestigning, der har fundet Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg har paa ingen Maade bestridt, at vore Kreditinstitutioner og vor Realkredit i Tidens Løb — det var jo i 1851 vi fik den første Kreditforeningslov — har haft en umaadelig Betydning for det danske Landbrugs Udvikling i Retning af Intensitet og Afkastning. Hvad jeg har sagt, var udelukkende dette — og jeg vil bestemt fastholde, at denne Opfattelse er rigtig —, at denne Realkredit i de sidste 10 til 15 Aar, vel at mærke kun i de sidste 10 til 15 Aar, har

været ikke forkastelig, men et tveægget Sværd. Andet har jeg ikke sagt. Den Paastand, at Realkrediten har haft sine store Skyggesider, og at disse er kommet stærkt frem i de sidste 10 til 15 Aar vil den højtærede Landbrugsminister ikke kunne bestride, hvis han vil tage objektivt og sagligt paa Spørgsmaalet, for saaledes har det været.

Det ærede Medlem Hr. Zahle har gjort gældende, at dersom man letter Ejendomsskatterne, saa betyder det kun, at der bliver en saa meget større Margin for Landbrugerne, og saa kan de gaa videre som hidtil. Hertil maa jeg sige, at jeg har mere pessimistiske Forestillinger om den menneskelige Natur, end den højtærede Landbrugsminister synes at have, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Zahle i, at Resultatet højt sandsynligt i stort Omfang vil blive, at Prioriteringen, som vi har set saa smukt i Gang i de sidste 10 til 15 Aar, bliver forøget, men saa er der i hvert Fald den Trøst, at disse Penge kommer den paagældende selv til gode, medens de Penge, der betales i Ejendomsskatter til det offentlige, ikke kommer ham til gode. Vi er jo Tilhængere af Privatinitiativet, og det maa selvfølgelig være den enkeltes Sag, hvorledes han vil disponere, hvorledes han vil benytte denne Margin, men der kan efter min Formening ikke være Tvivl om, at Realkrediten i de sidste Aar, ogsaa fra Kreditforeningernes Side, i mange Tilfælde har været benyttet let-sindigt, og at en af Hovedaarsagerne til den nuværende Krise er at søge her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: I Modsætning til den højtærede Statsminister tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Holstein i ikke ringe Grad har Ret i sine nu fremførte Betragtninger. Det er, tror jeg, hævet over enhver Tvivl, at naar man ude paa Landet bygger nye Avlsbygninger og vil udfinde Handelsværdien af Ejendommen, før disse Bygninger blev bygget, og efter at de blev bygget, saa vil Bygningernes Værdi paa ingen Maade svare til det, de har kostet at opføre. Og saa er det jo et Spørgsmaal, om ikke disse nye Bygningers Fremkomst i den meget dyre Tid, hvori vi har levet, til en vis Grad er fremkaldt ved den forholdvis lette Adgang til Kredit. For mig er der ingen